ti ĩgrant̃.q2 hõ p̃ſumit ꝙ eſt aptus quia eſt mgr̃
in theologia vel rector vel p̃latus vel preſidenſ
ip̃m abilitat.⁊ forte eſt ignorans. Dico ꝙ in ta=
li caſu vos eſtis excuſatus.ſed ip̃e ſolus dãna=
bitur.q2 non debebat aſſumere graduz ſine ſci=
entia. Ozee.iiij. Quia tu ſcientiã repuliſti repel
lam te ne ſacerdotio fungaris mihi. Nota quia
tu ſcientiã repuliſti.non dicit.q2 ſcientiã non ha
buiſti.ſed quia ſcientiã repuliſti.quia multi ſũt
ignorantes.ſed petunt cõſilium.iſti nõ repellũt
ſcientiam.ſed illi qui ſunt ignorantes ⁊ non pe=
tunt conſiliũ.tales repellunt ſcientiã ⁊ damnan
tur.ſed quando homo eligit ſcient̃ confeſſorem
ignorantem.beſtiam ⁊ cecũ.ſicut vſurarij q̃ di=
cunt intra ſe Si confiteor tali nimis ſtricte ſe ha
bebit.ideo vadam ad talez. Si ergo electiue ce=
cus cecum ducit.ambo cadunt in foueã inferni
Nota hic de illo capitaneo armorũ infirmo cui
ſcutifer adduxit bonum confeſſorem.qui confi=
tebatur ſolum de venialibus.⁊ de vna nuce ba=
liſte quã inuenit ſemel ⁊c̃.ſed frater qui ſciebat
ſuam maliciam ⁊ malam vitã dixit ſibi. Audiui
ꝙ ſemel combuſſiſti talem villam.tunc emiſit il=
lum confeſſorẽ ⁊ fecit vocari aliũ ꝯfeſſorem ſim
plicem ⁊ ignorantem.ſ.de ill' cõmunibus quib⁹
omnes volunt ꝯfiteri ⁊ inuitant ad prandiuz.⁊
confeſſor ille excuſauit peccata illius infirmi.de
talibus intelligit̃. Si cecus cecũ ducat. Utinaz
inter nos non ſint aliqui q̃ ſcienter eligunt ꝯfeſ=
ſorem ignorantẽ.vt ſunt vſurarij.concubinarij
⁊c̃. Eligatis bonos ⁊ prudentes confeſſores.q2
meli⁹ eſt hic purgare peccata q̃ȝ in inferno. vbi
nulla eſt redemptio.

¶ Feria q̃nta poſt Oculi. Sermo p̃mus.

Erat predicans

in ſynagogis galilee. Luc.iiij. Ser
mo nr̃ erit de ſancto euangelio ⁊c̃.
Sanctũ euangelium hodiernũ declarat nob de
domino noſtro ihu xp̃o quatuor magnas et al=
tas excellentias.

¶ Prima diuina potentia.
¶ Scd̃a humana clementia.
¶ Tertia p̃fecta ſanctitas.
¶ Quarta extenſa charitas.

De quarta.ſ.extenſa charitate xp̃i.q2 exibat p̃=
dicando nõ ſolum in magnis villis.ſed etiam in
paruis ⁊ ſynagogis.de hoc loquit̃ thema dicẽs
Erat p̃dicans in ſynagogis galilee. Pria excel
lentia xp̃i quam nob declarat ſanctũ euãgeliuz
eſt diuina potẽtia que eſt facere de creaturis vt
ſibi placet.iuxta ſuũ imperiũ ſtatim fit vt ipſe p̃
cipit. Nã ſi deus diceret monti tranſi hinc.ſta=
tim eſſet factum ⁊c̃. Secus de nobis.q2 ſi volu=
mus aliq̃d facere oportet nos laborare ⁊ in tem
pore ⁊ cũ inſtrumentꝭ neceſſarijs ⁊ cum auxilio
opari.ſed deus dixit ⁊ facta ſunt. pſ.xxxij. nec
indiget inſtrumẽtis nec auxilio alicui⁹. imo q̃c/
quid facit p creaturas põt p ſeip̃m facere imme
diate. Hec diuina potẽtia oſtendit̃ in principio
euãgelij vbi legit̃ ꝙ xp̃us impando curauit mu
lierem a febribus. Surgens ih̃s de ſynagoga ĩ=
trauit in domum ſimonis leproſi.ſocrus autẽ ſi
monis leproſi tenebat̃ magnis febribus.⁊ roga
uerunt illũ ꝓ ea. Stans aũt impauit febribus ⁊
dimiſit illam.⁊ ꝯtinuo ſurgens miniſtrauit illiſ
In quo oſtendit̃ potentia in xp̃o faciens d̃ crea
turis.ſ.de infirmitate ⁊ ſanitate.ſicut vult ſolo
impio voluntatis. Nota hic duo ſecreta mora=
lia. Primũ cogitando conditõz infirmitatis ibi
Tenebat̃ magnis febrib⁹. Scd̃m cogitãdo mo=
dum curatõis ibi.impat febrib⁹. Pro p̃mo nõ.
ꝙ hec febris vt dicit gloſa moral' ſignificat pec=
catum mortale. Rõ q2 peccatum mortale habz
ꝯditões febris. Rõ.qm̃ ſicut morbus ſiue infir=
mitas febris p̃mittit initiũ.ſ.frigus añq̃ȝ veniat
Ita peccatum mortale p̃mittit iniciũ.ſ.frig⁹ ne=
gligentie bonorũ operũ. Item aufert appetituz
comedendi.⁊ deordinat guſtũ corpis. Hoc idẽ
facit peccatũ mortale.q̃ȝdiu pſona eſt diligẽs i
bonis opibus iuxta ſuum ſtatũ ⁊ ꝯditiõz.deus
p̃ſuat ipam a febre peccati mortal'. Sed ſtatim
qñ pſona dimittit diligentiam ⁊ deuotõz.quia
iam nõ dicit horas diſtincte.nec facit oratiõz vt
ꝯſueuit.ſed ſic paulatim infrigidat̃.ſtatim ſeq̃t̃
peccatum mortale. Quod põt practice declara=
ri tam in religioſis q̃ȝ in clericis q̃ȝ etiam laicis.
q̃ȝdiu em̃ religioſus ſuat cum diligentia regu/
lam ⁊ cerimonias in cibo.potu ⁊c̃. deus ꝯſuat
ip̃um a febre peccati mortal'. Sed qñ miſer reli=
gioſus mõ dimittit vnam cerimoniã mõ aliã di
cendo.vere ſufficit mihi ſuare vota eſſentialia
⁊ p̃cepta.q2 cerimonie non obligãt ad peccatũ.
ergo non tenebo.ſtatim cadet in peccatũ.q2 q̃ȝ=
uis non obligãt tñ p̃ſuant a peccato cerimonie
⁊ q̃ iſta negligit ſtatim in peccatuz cadit. Nã ſi
religioſus nõ ſit cerimonioſus erit criminoſus.
vicioſus.luxurioſus ⁊c̃. Idem de p̃ſbytero qñ
dicit officium ſuũ cum diligentia. ſurgit de no/
cte ad matutinas.dicit miſſam cum deuotiõe.⁊
⁊ nõ ꝓ pecunia ⁊c̃.de⁹ cuſtodit ip̃m a febre pec=
cati mortalis. Sed quãdo incipit infrigidari p
negligentiam ⁊ indeuotõnem ſtatim ſequit̃ fe/
bris peccati mortalis. Idem de laicis q̃ȝdiu ſũt
diligentes in aliquo bono mõ viuendi recepto
ſcȝ orandi.ꝯfitendi.cõmunicandi. deus ꝯſuat
ip̃os a febre peccati. Sed poſtq̃ȝ incipiunt frige
ſcere p negligẽtiam dicendo. nũq̃d oportȝ facẽ
tanta ⁊c̃.ſtatim ſequit̃ febris peccati mortalis.
Autoritas. Ab aq̃s niuiũ tranſiet ad calorẽ ni=
mium.⁊ vſq̃ȝ ad inferos peccatũ illius. Job.xx
iiij. Nota ab aquis niuiũ.i.a negligentijs bono
rum operũ tranſit.ſupple peccator. ad calorẽ ni
mium.ſ.peccati mortal' qd̃ vrit corpus ⁊ animã

Item alia Autoꝛitas. Unuſq̄ſqȝ temptat᷑ a ſua
ꝯcupia abſtractus.i.ſepatus.ſ.a ſpūalibꝰ ⁊ bo
nis opibus ⁊ electus.i.impulſus.ſ.ad tempoꝛa
lia. Jaco.j. Ergo cuſtodite vos a frigoꝛe negli-
gentie ⁊ indeuotōis. ⁊ ꝯtinuate bonam vitā in-
ceptam. ¶ Quantū ad ſcōm cogitādo modum
curatiōis. Pꝛimo rogauerūt illū ꝓ ea. Secūdo
ſtetit. Tertio impauit febꝛi. Hunc moduȝ tenet
deus ſanando animas nr̄as a febꝛibus pctōꝝ
moꝛtaliū ꝑ p̄dicatoꝝ in qua fit p̄mo rogatio ſiue
oꝛatio. p̄mo dicendo Aue maria. Scđo ſtat pꝛe
dicatoꝛ altius. qꝛ tenet locum xp̄i. qꝛ nō dȝ ſede-
re. Tertio imperat. qꝛ loquit᷑ in pſona chꝛiſti.
Mat.x. Non em̄ vos eſtis qui loquimi. ſȝ ſpi-
ritus patris veſtri qui loquit᷑ in vob. Ideo ha-
bent autoꝛitatem impandi vt gentes dimittant
peccata ⁊ confiteant᷑ ⁊c̄. Et qn̄ peccatoꝛ q̄ audit
ſmonem recipit bonum ꝓpoſitum cauēdi a pec
catis. tunc infirmus curat᷑ a febꝛe peccati. vnus
a febꝛe ſupbie. alius a febꝛe auaricie. alius a fe-
bꝛe luxurie ⁊c̄. Autoꝛitas. Incenſa igni ⁊ ſuffoſ
ſa ab increpatōne vultus tui pibūt. pſal. lxxix.
Pꝛo cuius intellectu ſciendū ꝙ omīa pctā moꝛ
talia ſunt ſeptem que cōmittunt᷑ duplicit᷑. vł ex
ꝯcupiſcentia mali. vel ex negligētia boni. Et p̄-
mo veniūt ſeptem peccata moꝛtalia q̄ſi incenſa
igni.ſ. ex concupia ignita. De qua dicit ſcriptu
ra. Ignis eſt vſqȝ ad ꝯſummatōneȝ deuoꝛans.
Job.xxxj. Unde ſupbia. auaricia. luxuria. gu-
la. ira. non ſunt niſi ignis ⁊ inflatio. Alia duo
peccata.ſ. inuidia ⁊ accidia dicūt᷑ ſuffoſſa.i. ſbtꝰ
foſſa. qꝛ veniūt ex negligentia. Qui aūt vult di
ruere aliquaȝ domū. ſubtus cauat p̄mo ip̄m fū
damentum. Sic fundamenta chꝛiſtiani ſunt la-
pides bonoꝛū operū vnita ⁊ ſolidata bitumine
charitatis ſiue dilectōnis. Sed peccatum inui-
die ſuffodit ⁊ expellit bitumen charitatis. ⁊ pec
catum accidie diruit lapides bonoꝛum operuȝ.
Ecce quare dicit. incēſa igni ⁊ ſuffoſſa. remediū
eſt ab increpatōne vultis tui.ſ. p̄dicatōis pibūt
ſupple. peccata. ⁊ ſequit᷑ ſanitas. Pꝛedicatio dꝛ
vultus dei. Rō. qm̄ ſicut in facie cognoſcit᷑ per
ſona. ita deus cognoſcitur a nobis in p̄dicatōne
quomō eſt vnus deus in eſſentia. ⁊ trinus in p-
ſonis. Dauid pš. lxxvj. Faciem tuam dn̄e req̄-
ram.i. p̄dicatōuem. Scđa ꝟtus xp̄i quā decla
rat nobis euangeliū eſt humana clemētia. Pꝛo
cuius intellectu ſciendum ꝙ xp̄us erat verꝰ deꝰ
⁊ verus hō. Ideo non ſp faciebat opa diuina.
ne diceret᷑ ſolum deus. nec faciebat opa huma
na ne diceret᷑ ſolum hō. ſed aliqn̄ ſimł faciebat
opa ſoli deo ꝓp̄a. vt curare infirmos. etiaȝ aliq̄
humanitatis vt infirmos manibus tangēdo vt
medicus. Ideo dicit ſecūda ps euāgelij. Cū ſol
occidiſſet omnes q̄ habebant infirmos varijſ lā
guoꝛibus ducebant illos ad eum. at ille ſingul᷑
manus imponens curabat eos. Nota h̄ duo ſe-
creta. Pꝛimum cogitādo modū curatōis iſtoꝝ
infirmoꝛum diuerſum. p̄mo dicit ꝙ omēs q̄ ha-
bebāt infirmos. Et q̄libet infirmus dicebat ſuā
infirmitatem. ⁊ xp̄s ſingulis manus imponens
q̄ ſolo ꝟbo poterat ſimul omēs ſanare. tn̄ ſingu-
lis manus imponebat dicendo. ſm̄ fidem et de-
uotionem tuā fiat tibi. In hoc oſtendit xp̄us cu
ratōnem noſtram quam ip̄e facit de peccatis in
ſacramentali ꝯfeſſione ad quem opoꝛtet venire
vnum poſt aliū. qꝛ ſi omnes ſimł ꝯfiterent᷑ nihil
valeret ꝯfeſſio tał. Sed q̄libet homo debet dice
re ſuam infirmitatem.i. ſuum peccatū quantuȝ
ſcit ⁊ poteſt. Nota ꝯ̄ illos qui dicunt confeſſoꝛi.
interrogate me. qꝛ nō recoꝛdoꝛ de aliq̄ peccato.
Sed ſi confeſſoꝛ eſſet auiſatus dicēdo. q̄d mihi
dicitis de tali vicina veſtra? reſpōderet ſibi. nō
ſolum peccata moꝛtalia. ſ etiam venialia. et de
ſuis dicit ꝙ non recoꝛdat᷑. Opoꝛtet g̊ ꝙ voſmet
dicatis peccata ꝓut ſcitis ⁊ poteritis recoꝛdari
peccata p̄terita cogitādo membꝛa ꝑ que homo
poteſt peccare.ſ.ꝑ.coꝛ.os.manus.ocłos.aures
⁊c̄. licet confeſſoꝛ ſciat. tamen opoꝛtet dicere cō
fitentem pſonalr̄ totum. quia xp̄s iam ſciebat i/
firmitates illoꝝ. tamē ip̄e volebat ꝙ ip̄imet di-
cerent. Sic ꝯfiteri nihil aliud eſt q̄ȝ dicere ſuam
infirmitatem.ſ. dicendo. ego ſum ſupbus.i. vē-
tus ſupbie intrauit animam meam. Ideo pater
curetis me. Idem de alijs peccatis. Tūc confeſ
ſoꝛ imponens manū ſuam qđ eſt de bn̄ eſſe ⁊ nō
de neceſſitate abſolutōis di. in effectu. ſm̄ tuam
fidem ⁊ deuotōnem ſis abſolutus de pctis tuis
Ideo dicit xp̄us confeſſoꝛibus. In nomie meo
ſup egros manus imponent ⁊ bene habebunt.
Mar. vlti. Nota in nomine meo. qꝛ autoꝛitate
xp̄i poſſunt abſoluere ⁊ nō aliter. ¶ Nota ꝙ tri
plex eſt gradus penitētie cōtra aliquos cōfeſſo-
res dicentes ꝙ penitētie ſunt arbitrarie. q̄dam
ſunt ex lege dei mandate. q̄dam ſunt ꝑ eccleſiaȝ
oꝛdinate. quedam ſunt ꝑ cōfeſſoꝛem impoſite.
Penitentie ex lege dei mandate ſunt. vt qui fe-
cit furtum reſtituat. Iſta penitētia non eſt arbi
traria. ſed de lege dei. Redde quod debes. nec
confeſſoꝛ ſiue papa poteſt diſpenſare. Itē ſi in-
iuriaſti aliquem opoꝛtet petere veniam. qꝛ đ le
ge dei eſt. Secūdo quedam penitētie ſunt ab ec
cleſia oꝛdinate. Dicūt aliqui iuriſte ⁊ etiā theo-
logi. ꝙ ꝓ quolibet peccato moꝛtali debet᷑ ſepteȝ
annis de penitētia. ał's complebit᷑ in purgatoꝛio
ſed ꝑ penitentiā ⁊ indulgentias reſecant᷑. ſed q̄
litas penitētie eſt arbitraria. ¶ Secūda moꝛali
tas cogitando tp̄us in quo xp̄us curabat infir-
mos ibi. Cum ſol occidiſſet. In ſacra ſcriptura
xp̄us dicit᷑ ſol. Ideo dicit eccła ꝟgini Marie.
Felix nanqȝ es ſacra ꝟgo ⁊c̄. Occaſus ſolis iu-
ſticie fuit in cruce in die paſſionis. quia tunc ter
ra fuit interpoſita inter ip̄m ⁊ nos. quādo aīa
eius fuit in inferno. ⁊ coꝛpus in ſepulcro. Cum

Feria quinta poſt Oculi

ergo ſol occidiſſet. qꝛ eſt concluſio oim doctoꝝ
ꝙ ſacramentū pnie ſicut cetera hȝ ꝟtutem a paſ
ſione xp̄i. Ideo qñ abſoluit̃ peccatoꝛ dȝ cogita
re ꝙ omnia vulnera xp̄i ſunt apta. ⁊ ſanguis ef
fundit̃ ſup eum. Ideo aplꝰs Heb. ix. Sāguis
xp̄i emundauit conſciam nr̄am ab opibus moꝛ
tuis ad ſuiendum deo viuenti. Geneſis. xxviij
Poſt ſol' occubitum vidit iacob in ſomnis ſcalā
cuiꝰ cacumē tāgebat celū, pes terrā. angeli aſcē-
debant ⁊ deſcendebant. ⁊ dn̄m vidit ibi innixū
ſcale. Hec ſcala eſt penitentia. q̄ tot hȝ ğdus q̄t
ſunt opa penitentialia. Hec ſcala ante occubitū
ſol' iuſticie ſtabat ſub terra. qꝛ habebat pedeȝ in
inferno ⁊ caput hic in terra p quā deſcendebāt
ad infernum omēs qui faciebant pniam. Iō da
uid. Quis eſt hō qui viuit ⁊ nō videbit moꝛtem
eruet animaȝ ſuam de manu inferi ⁊c̄. Sȝ poſt
ſol' occubitum. ſ. in die paſſionis xp̄s erexit hāc
ſcalam ſup terram tenens pedem ⁊ caput i celū
⁊ in aſcenſione aſcendit p ipam ipe xp̄s cū ſuis
patribus. Ideo illi qui mō faciunt pniam aſcē-
dunt in celum p ipam. Ideo xp̄s. Penitentiaȝ
agite appropinq̄bit em̄ regnum celoꝝ Matth.
iiij. Et dicit ꝙ angeli aſcendebāt ⁊ deſcendebāt
p eam ad innuendum ꝙ penitētes contemplati
ui aſcendunt ad celum ꝯtemplando dn̄m ⁊ orā-
do. Actiui aūt aſcendūt p opa miſcdie ad deuȝ.
⁊ deſcendunt ad ſubueniendum ꝓximo p opa
miſcdie. Et dn̄s qui ſtat in capite ſcale inuitat
eos di. Venite ad me omnes qui laboꝛatꝭ ⁊ one
rati eſtis. ⁊ ego reficiam vos. Mat. xj. Ecce q̄-
re dicit. Cum ſol occidiſſet. qm̄ ante nullus po/
tuit intrare celum p penitentiā. ¶ Tertia ꝟtus
quam oſtendit ſanctum euangeliū de xp̄o eſt p
fecta ſanctitas que cōſiſtit in vitando et extirpā
do opa diaboli. Quanto em̄ pſona eſt ſanctioꝛ
⁊ pfectioꝛ. tanto magis ſibi diſplicent opa dia/
boli ⁊ vitat illa. De ꝟtute dicit euangeliū. Exi-
bant autem a multis demonia clamantia ⁊ dicē
tia. qꝛ tu es filius dei. Et increpans non ſinebat
ea loqui. qm̄ ſciebant ipm eſſe xp̄m. Ecce hic p
fecta ſanctitas. Eſt hic queſtio q̄re non ſinebat
ea loq̄ cum dicerent veritatē? qꝛ forte iudei cre-
diderunt ipm eſſe xp̄m ⁊ ſaluatoꝛem mūdi teſti
monio demonū. Reſpondet̃ triplici rōe. Pꝛia
ratio ne veris falſa miſcent̃. Secūda ratio ne vi
deret̃ ab ipis teſtimoniuȝ querere. qꝛ phariſei
iam dicebāt ipm in beelzebub eijcere demonia.
Tertia dando nob̄ exemplum ne queramus ab
eis auxilium in aliquo. Nota hic duas alias re
ſponſiones. Reſponſio pma litteral' quare non
ſinebat ea loqui. qꝛ conditio eſt demonis nō di-
cere veritatem niſi dupliciter. vel coactus p ali
quam ſanctam pſonam. vel vt decipiat. Dicit
pmo aliquam veritatem quam ꝓteſtat̃ vt leuiꝰ
credatur. poſt mendacio vel diffamatōe cōplet
Nota hic de coꝛona regis francie de q̄ diabolꝰ
diffamauit militem mēdoſe quaſi ipe deſtructu
rus eſſet regnum eius. Ideo de diabolo dꝛ Io-
han. viij. In veritate nō ſtetit. Gloſa augꝭ. bene
fuit in veritate. qꝛ bonus ⁊ ſanctus a deo creatꝰ
ſed non ſtetit. Quādo autem demones dixerūt
xp̄o. tu es filius dei ⁊c̄. xp̄us non ſinebat ea loq̄
amplius. ne forte dicerent aliquod mendacium
qꝛ forte dixiſſent. tu es filius dei. ſed non potes
mutare legem moyſi vel ſimilia. ğ nō ſinebat ea
loqui. Secunda reſponſio eſt moꝛalis vt xp̄us
daret nobis exemplū. qꝛ ꝓ nullo bono ꝯtumcū
ꝙ magno debemus q̄rere conſiliū demonū. nec
ꝓ ſanitate nec ꝓ filijs habendis. nec ꝓ re pdita
eſt recurrere ad ipos. Ideo xp̄s non ſinebat ea
loqui etiam ꝓ tāto bono. ſ. ꝓ conuerſiōe iudeo
rum. Nota hic quomō demones neſciūt omnia
vt ptȝ de. ix. electoꝛibus regis exiſtētibus in ca-
ſtro quomō diabolus nunq̄ potuit ſcire q̄d ibi
tractarent. licet a multis inuocaret̃. Nota quō
in veteri lege puniebant̃ recurrentes ad demo-
nes. Leuiti. xx. Anima que declinauerit ad ma
gos ⁊ arriolos. ⁊ foꝛnicata fuerit cum eis ponā
faciem meam contra eam. ⁊ interficiam eam de
medio populi mei. Nota foꝛnicata fuerit. quo-
niaȝ ſicut mulier dimiſſo viro adheret ribaldo
foꝛnicat̃ eſt adultera. Ita xp̄ianus qui dimiſſo
xp̄o recurrit ad diuinos. Iteȝ nota quomō pu-
niebatur etiam diuinus Leui. xx. Vir ſiue mu-
lier in q̄bus phitonicus ſiue diuinatōis fuīt ſpi-
ritus moꝛte moꝛiant̃ lapidibus obꝛuent eos. ſā
guis eoꝝ ſit ſup illos. Quarta ꝟtus eſt exten
ſa charitas. de qua dicit thema. Erat p̄dicās i
ſynagogis galilee. De hac ꝟtute dicit euāgeliū
Facta autem die egreſſus ibat in deſ'tū locum.
⁊ turbe requirebant eum. ⁊ venerūt vſq̄ ad ip-
ſum ⁊ detinebant illū ne diſcederet ab eis. Qui
bus ille ait. quia ⁊ alijs ciuitatibꝰ opoꝛtȝ me euā
gelizare regnum dei. qꝛ ideo miſſus ſuȝ. Et erat
p̄dicans in ſynagogis galilee. Moꝛal'r habent
hic doctrinam p̄dicatoꝛes ꝟbi dei in hoc ꝙ dic̄
xp̄us. alijs ciuitatibus opoꝛtet me euāgelizare.
Dicit decretal'. cum exiniuncto. ꝙ tm̄ eſt officiū
p̄dicatoꝛis ꝙ filius dei non verecundaret̃ dice-
re ꝙ ad hoc erat miſſus. Iam dicta decretal' vo
cat officium p̄dicatōnis p̄cipuū officiuȝ in eccl'a
dei. Ideo amoꝛe dei vadatis ad p̄dicandū dili
genter. Sed mō iam vidꝛ completum illud qꝺ
plangendo dicebat Hiere. Thꝛeñ. iiij. Paruu-
li petierūt panem. ⁊ nō erat q̄ frangeret eis. Pa
nis animarū eſt ꝟbum dei. Mat. iiij. Nō in ſo-
lo pane viuit homo. ſed in omi ꝟbo quod ꝓce/
dit de oꝛe dei. Pauperes xp̄i petunt panes. ⁊ nō
eſt q̄ det eis. non faciebant ſicut antiq̄ ſācti. imo
legit̃ de. b. Augꝭ. ꝙ ꝟbum dei p̄dicauit vſq̄ ad
ſuam egritudinē. Nota etiam de Beda ceco ex
antiq̄tate. q̄ tm̄ ex feruoꝛe volebat p̄dicare. ⁊ ſeſ'
deceptus a ductoꝛe ſuo puero p̄dicauit lapidi-

bus ⁊c̃. Sed modo dicũt mgr̃i in theologia. vo
lo q̃eſcere ⁊ male faciũt. qꝛ viatores non debẽt
q̃eſcere quouſq; ſunt in termino. Ideo iſti qui
mõ quieſcũt laborabũt in inferno. Ideo p̃dica/
toribus dicit̃. Euntes in mundũ vniuerſum p̃=
dicate euangeliũ omni creature. Mar. xvj.

Feria q̃nta poſt Oculi. Sermo. ij.

Socrus ſimonis

tenebat̃ magnis febribus. Luce. iiij.
In iſto ſmone volo declarare omẽs
ſpũales infirmitates anime peccatoꝝ. Et dabo
medicinas curatiuas ſm regulas medicine illi⁹
magni Ypocratis. ſ. xp̃i. Materia erit vtilis ⁊
ꝓficuoſa. ſed vt ſit deo acceptabil' ⁊ gratioſa ſa=
lutet̃ virgo glorioſa. Socrus ſimonis tene. ⁊c̃.
Hoc v̈bum ad lr̃am habet̃ de quodam miracu
lo quod fecit xp̃us ſm ꝙ recitat beatus Lucas
in euangelio hodierno. Hic breuiter hiſtoriam
euangelij. Queſtio litteral' quare xp̃s voluit cu
rare illam mlr̃em imꝑando. cum dicit ſcp̃tura.
ꝙ ſtans ſuper illam imꝑauit febri ⁊c̃. Alios em̃
curauit tangendo. qꝛ ſingulis manus imponẽs
curauit illos? Reſpondet̃ ꝙ ꝑ imperiũ curãdo
oſtendit nob̃ ſuam diuinitatem. ⁊ ꝑ tactũ ſanã=
do oſtendit ſuam veram humanitatem. Secun
da queſtio quare nõ ſinebat loqui demonia. cũ
tamen dicerent veritatem? Reſponſio ꝙ ꝓpter
noſtrũ exemplũ. ne ꝓ quocũq; bono queram⁹
auxilium demonũ. etiam ꝓ reſtauratiõe totius
mundi. De infirmitate dicit thema. Socr⁹ autẽ
ſimonis ⁊c̃. pꝫ thema litteralit̃. Modo iuxta
intellectum allegoricũ ſeu moralẽ videnda ſunt
tria. ſ. Que ſit iſta ſocrus ſimonis. Scd̃o quis
eſt iſte ſimon. Tertio q̃ febres ſunt iſte. Quãtũ
ad p̃mum ſciendum ꝙ ſocrus ſignificat carnem
aut corpus. Ratio quia ſicut ſocrus ⁊ nur⁹ ma
le cõmuniter cõueniunt. ſed bene diſcordãt Sic
inter carnem ⁊ animã eſt cõtinuo diſcordia. q̃a
ſemꝑ vnum opponitur alteri ⁊ ſemꝑ rixãtur. qꝛ
ſi anima vellet ieiunare ⁊ abſtinere. caro vellet
comedere. anima vellet orare. caro dormire. et
ſic de alijs. Ideo apoſtolus. Caro ꝯcupiſcit ad
uerſus ſpũm ⁊ ſpũs aduerſus carnem. hec em̃
ſibi inuicem aduerſant̃. Galath. v. Quantũ ad
ſecundũ ſimon ſignificat ſpũm. ſimon aũt inter=
pretatur obediens. Sic ſpũs ratõnalis in q̃tuꝫ
eſt ad imaginem dei deo obediens eſt. quia ſm
ſuam naturam ⁊ conditõnem ſpũalem ſꝑ vellet
complacere ſuo creatori. Unde apoſtolus. Cõ
delector legi dei ſcd̃m interiorem hominem. ſcꝫ
ſpũm. Ad Roma. vij. Sed aliquãdo eſt inobe=
diens deo. hoc eſt ꝓpter carnem. Ideo apoſto=
lus. Uideo aliam legem in membris meis repu
gnantem legi mentis mee ⁊ captiuantem in le=
gem peccati. que eſt in membris meis. Ibidem

Quãtum ad tertium. Febris in ſacra ſcripiura ſi=
gnificat peccatuꝫ mortale. Rõ. qꝛ peccatũ mor=
tale habet conditõnes febris. Quoniã ſicut fe/
bris aufert appetitum comedendi ⁊ deordiat gu
ſtum corporis. quia cibus dulcis videt̃ amarus
⁊ econuerſo. ⁊ infirmus appetit contraria ⁊ noci
ua. Hoc idem facit peccatum mortale. Quãdiu
em̃ ꝑſona eſt ſana. que. ſ. eſt in gratia dei ⁊ in bo
na vita ſentit magnum ſaporem ⁊ dulcedinem ĩ
cibis anime. que ſunt oratiões. lectõnes. cõtem
plationes. miſſe. ſmones ⁊ hmõi. quibus aĩa
viuit ⁊ impinguat̃. Autoritas. Non in ſolo pa=
ne viuit homo. ſed in omni verbo qđ proce. ⁊c̃.
Matth. iiij. Sed quãdo venit febris pc̃ti mor=
talis ſeu ꝑ cõſenſum ſiue ꝑ opus factum eſt. ſta=
tim ꝑdit guſtum. nec ſentit ſaporem nec dulcedĩ
nem. imo ſi vult orare ſtatim attediatur. ⁊ ſic de
alijs. Auguſtinus. Impius non ſentit dulcedi=
nem dei. quia de febre iniquitatis palatum cor
dis amiſit. Cum ergo dicit thema. Socr⁹ ſimo=
nis. id eſt caro a qua ſũt peccata incitatiue. ſed
ſunt in anima ſubiunctiue. tenebat̃ magnis fe=
bribus. Nota magnis non loquitur de peccatis
venialibus. ſed de mortalibus. nec de febre ĩ ſin
gulari. ſed de febribus in plurali. Dicũt auto=
res medicine. ꝙ ſeptem ſunt ſpecies febriuꝫ cor=
poris. ſ. continua. quotidiana. tertiana. quar=
tana. effimera. erratica. ethica. Sic ſpiritualiter
ſunt ſeptem febres anime ſignificate per has ſe
ptem febres corporis. ꝓpter quod dicit thema
Socrus ſimonis tenebat̃ magnis febribus ⁊c̃.
Prima dicit̃ cõtinua. quia continue affligit taꝫ
de die q̃ꝫ de nocte. Hec ſignificat febrem ꝯtinuã
anime que eſt peccatum auaricie. quia cõtinue
affligit auarum intantũ ꝙ non ſentit ciboꝝ dul=
cedinem nec ſaporem. imo quãdo auarus eſt in
menſa ⁊ videt vxorem filios ⁊ familiã bñ come=
dere. dicit intra ſe. O miſer iam deſtruct⁹ ſum.
ecce iam vxor mea comedit vnum panem. Idẽ
de alijs. ⁊ ſic allegat ꝑ oppoſitum liberal' et gau=
det ⁊ letatur. O comedamus ⁊ bibamus. quia
dominus ꝓuidebit nobis. Item auarus quan=
do eſt in eccleſia vbi orare deberet ⁊ cogitare de
alio mundo. tunc ip̃e cogitat de foris ⁊ foro ⁊c̃.
Item de nocte quando eſt in lecto ⁊ debet dor=
mire ⁊ quieſcere ſemper ſomniat latrones ſi ſen
tit mures. dicit ꝙ ſunt latrones. ſi videt filium
currere dicit. O miſer iam perditus ſum. ecce
ſotulares ſunt iam rupti. Ecce quomodo aua=
rus cõtinue affligitur. ⁊ quomodo auaricia eſt
febris continua. nullus em̃ eſt q̃n aliquãdo qui
eſcit niſi auarus. Chriſtiani quieſcunt in die do
minica. iudei in ſabbato. agareni in die veneris
Auarus enim nunq̃ꝫ quieſcit. Cuncti dies eius
doloribus ⁊ erumpnis pleni ſunt. nec per noctẽ
mente quieſcit. Eccleſiaſtes ſecundo. Contra
hanc febreꝫ ille magnus ypocras xp̃s ordiauit